

SPORT EN SPEL

We schrijven de jaren '60 van vorige eeuw. Mijn broer en ik zijn stiekem uit bed geslopen. We hebben ons bovenaan de trap geïnstalleerd en luisteren, gniffelend en met schuldige pretoogjes. Lawaai beneden heeft ons uit onze slaap gehaald. Onze ouders zijn met vrienden aan het kaarten en dat gaat gepaard met de nodige herrie. Geroep, gevloek en gelach worden afgewisseld met nerveuze stiltes en het geklets van de kaarten op tafel.

Mijn broer en ik in pyjama weten intuïtief dat we de grote mensen beneden niet mogen afleiden. Ze zijn bezig met een heel serieuze zaak: het spel.

Een andere serieuze zaak is de sport. De woorden spel en sport zijn verwant aan mekaar. We vinden hun oorsprong en betekenis terug in het Latijn en het oud Frans, ze staan voor 'vermaak', 'recreatie', 'vrolijke zaken'.

Lange tijd heb ik sport helemaal niet als 'vermaak' gezien. De turnlessen op school waren een bron van frustratie omdat ik qua prestaties altijd aan het staartje van de klas bengelde. Latere pogingen om me wat sportiever op te stellen, resulteerden in povere tot rampzalige resultaten, met als gevolg dat alles wat te maken had met sport me uiteindelijk Siberisch koud liet.

Ongekend is onbemind. Dat veranderde toen mijn dochter zich, dankzij de genetische inbreng van mijn man, ontpopte tot een meer dan behoorlijke loopster en triatlete. Ik deed mijn intrede in het wereldje van atleten en maakte kennis met hun passie, gedrevenheid, hun drang om fysieke grenzen alsmaar te verleggen, hun kwetsbaarheid ook. Onder de atleten en hun directe omgeving zag ik de saamenhorigheid, steun, sympathie, maar ook de jaloezie en rivaliteit. Niets menselijks is de sport vreemd.

Dit verrassende talent van mijn nageslacht heeft mijn belangstelling voor het sportwereldje wakker gemaakt. Ik werd een roepende, joelende en nagelbijtende mama aan de zijlijn van het triatlonparcours. En ik zwol van trots na een puike prestatie van mijn dochter. Mijn bocht van 180 graden was een feit.

Nu ben ik bovenal fan van wielervedstrijden. Wat toprenners presteren is haast bovenmenselijk. Al even fascinerend is het om de supporters langs de weg bezig te zien. Ze moedigen aan en schreeuwen zich te pletter. Je zou haast denken dat het hun decibels zijn die de renners vooruit stuwten richting aankomst.

Deelnemers en toeschouwers, ze gaan samen op in de flow van sport en spel. Er is saamenhorigheid, gezonde competitie, fysieke en emotionele ontlading. Een prima recept voor een korte ontsnappingsroute uit het keurslijf van alledag; een beter argument voor het belang van sport en spel kan ik niet bedenken.

Met dank aan mijn dochter die me heeft ingewijd.

Mieke